

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
25 У. 9770/16
26.10.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва “А.А.” д.о.о. ..., ул. ...бр. ..., против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе - Сектора за пореске послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, број 300-47-04-01388/2015-11000 од 31.05.2016. године, чији су предмети преузети од стране Министарства финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној на дан 26.10.2018.године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе – Филијале Вождовац број: 47-00082/2015-0019-010 у предмету број: 859153997 од 28.09.2015. године, којим је, у поступку теренске контроле у циљу отклањања неправилности, тужиоцу утврђена непријављена обавеза пореза на добит предузећа за пореске периоде 01.01.2009. до 31.12.2009. године и од 01.01.2010. до 31.12.2010. године, у износима и са утврђеном каматом као у диспозитиву решења, те наложена уплата утврђене обавезе пореза и камате до дана уплате, на означени рачун јавних прихода (тачка 1. и 2. диспозитива), уз налог тужиоцу да сам обрачуна и уплати камату од дана до када је у контроли обрачуната камата, до дана уплате главног дуга из тачка 1. и 2. диспозитива (тачка 3. диспозитива), као и да

обавезе утврђене у тач. 1. и 2. диспозитива евидентира у пословним књигама и другим прописаним евиденцијама (тачка 4. диспозитива), све у року од 15 дана од дана пријема овог решења, при чему жалба не одлаже извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду, дана 04.07.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог, због повреда правила поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да тужени није оценио све жалбене наводе, а посебно наводе којима је тужилац указивао на то да је у примедбама на записник изнео нове чињенице и доказе, а да првостепени орган о томе није сачинио допунски записник, нити је у образложењу ожалбеног решења дао разлоге због којих те примедбе није прихватио. Сматра да је тужени требало да поништи првостепено решење и да предмет врати на поновно одлучивање, будући да се пореска основица не може утрђивати контролом на пробир и прескок, већ када се сагледају сви приходи и расходи за контролисани период, те да су у конкретном случају повређене одредбе члана 4. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији према којима је Пореска управа дужна да утврди све чињенице које су битне за доношење законите и правилне одлуке, посвећујући једнаку пажњу чињеницама које иду у прилог и на штету пореског обвезника. Даље наводи да је првостепени орган своју одлуку засновао на чињеници да рачуни који су били предмет контроле, нису преведени на српски језик, због чега је извео закључак да исти не могу бити ваљан књиговодствени документ и основ за књижење. С тим у вези, истиче да су у поступку контроле достављени преводи, а што је наведено и у примедбама на записник и у жалби. Са изнетих разлога, предлаже да се оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање.

Тужени је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Наиме, из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган код тужиоца методом на пробир и прескок, провео теренску контролу обрачунавања и плаћања пореза на добит правних лица, за периоде од 01.01.2008. године до 31.12.2010. године, о чему је сачињен записник број: 47-00082/2015-0019-001 од 19.08.2015. године, на који је тужилац поднео писане примедбе, које су оцењене од стране првостепеног органа, као неосноване, са разлога јер не утичу на другачију оцену утврђеног чињеничног стања. У поступку контроле утврђено је да је тужилац у периоду од 01.01.2009. године

до 31.12.2009. године извршио књижења на аналитичком конту 5358 - трошкови маркетинга, по рачунима ближе наведеним у образложењу оспореног решења, фактурисаних од стране добављача тужиоца ("Б.Б." и "В.В."), а за које је утврђено да не садрже детаљан опис извршених маркетиншких услуга или спецификацију услуга, па се, стога исти сматрају, недокументованим трошком у складу са одредбама члана 7а тачка 1. Закона о порезу на добит правних лица. Ово стога јер не садрже прецизно врсту и обим извршених услуга, због чега порески органи налазе да се на основу тих рачуна не може утврдити стварно настала пословна промена у складу са чланом 9. Закона о рачуноводству и ревизији и члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, те стога, ти рачуни немају карактер веродостојних рачуноводствених исправа. Даље је утврђено да је тужилац у контролисаном периоду од 01.01.2009. године до 31.12.2009. године извршио књижење на конту 550962 – Остали трошкови унутар групације, поред осталог, и за извршене услуге фактурисане по основу рачуна број 34R0906/002 од 30.06.2009. године од стране добављача тужиоца "Г.Г." д.о.о. ..., у динарској противвредности од 560.649,00 динара, а за које услуге је, међутим, утврђено да се односе на период од пословне 2008. године, те како услуге фактурисане по том рачуну не представљају трошак периода тј. документован трошак пословања за 2009. годину, то тужиоцу није признат износ од 560.649,00 динара, као расход у пореском билансу ПБ 1, већ је исти, сходно одредбама члана 7а тачка 1.) Закона о порезу на добит правних лица, недокументовани трошак. Полазећи од изнетог, порески органи налазе да је тужилац у контролисаном периоду од 01.01.2009. године до 31.12.2009. године нетачно исказао пореску основицу по основу пореза на добит предузећа, односно неосновано умањио пореску основицу по основу пореза на добит правних лица, и то тако што је неосновано повећао расходе за 1.761.870,00 динара, супротно одредбама члана 7а. тачка 1) Закона о порезу на добит правних лица, односно умањио опорезиву добит за контролисани период, због чега је тужиоцу за предметни период утврђена пореска основица која је за 1.761.870,00 динара виша у односу на износ који је тужилац исказао у свом пореском билансу, те је тужиоцу утврђена обавеза по основу пореза на добит у износу који је за 176.187,00 динара виши од пореске обавезе изказане у пореском билансу, односно у укупном износу од 2.978.434,00 динара, уз обрачун камате у износу од 224.569,23 динара, обрачунате у складу са чланом 75. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Поред тога је утврђено да је тужилац у контролисаном периоду од 01.01.2010. године до 31.12.2010. године умањио опорезиву добит, по основу трансферних цена, поступајући на начин ближе описан у образложењу првостепеног решења, због чега је за наведени период тужиоцу утврђена непријављена обавеза по основу пореза на добит предузећа, као у тачки 2. диспозитива првостепеног решења, с тим да тужилац жалбеним наводима, као ни наводима тужбе, није оспоравао правилност и законитост одлуке првостепеног органа у том делу диспозитива првостепеног решења. Ценећи наводе жалбе којима је тужилац истицао да се из накнадно преведене и уз жалбу приложене документације може закључити да су у питању услуге које се односе на разне врсте оглашавања на разне теме у циљу представљања оглашавања из разних делатности на више начина и да се на основу наведеног може утврдити економска суштина пружених услуга, тужени орган налази да су исти неосновани. Ово стога што су накнадно сачињени табеларни извештаји без датума састављања, са печатом тужиоца, уопштеног садржаја и непрецизни, те се не може утврдити која су лица извршила фактурисане услуге, као и са киме су обављани интерни и екстерни разговори и у функцији чега, нити је на улазним рачунима наведено

да се позивају на прилог или спецификацију услуге, због чега се, по оцени туженог, трошкови маркетинга у износу од 1.201.221,03 динара, сматрају недокументованим трошком у смислу одредбе члана 7а тачка 1 Закона о порезу на добит правних лица.

Према члану 7. став 1. Закона о порезу на добит правних лица ("Службени гласник РС", бр. 25/2001..119/12) за утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и прописима којим се уређује рачуноводство и ревизија, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

Одредбом члана 7а став 1. тачка 1. Закона о порезу на добит правних лица, прописано је да се трошкови који се не могу документовати не признају као расход у пореском билансу.

Полазећи од изнетог чињеничног стања ове управне ствари, по оцени Управног суда, правилно је одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, правилно налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је тужиоцу извршио обрачун пореза на добит правних лица и утврдио обавезу по основу пореза на добит правних лица, за предметни период у износу као у диспозитиву ожалбеног решења, правилно налазећи да се трошкови исказани у спорним рачунима добављача, с обзиром на њихову садржину, сматрају недокументованим трошковима који не могу бити признати као расход у пореском билансу, у смислу члана 7а став 1. тачка 1. Закона о порезу на добит правних лица, због чега је тужилац неосновано повећао расходе у пореском билансу и на тај начин умањио пореску основицу по основу пореза на добит правних лица.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења, с обзиром да је, по оцени овог суда, тужбом оспорено решење донето без повреда правила поступка и засновано на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању, при чему су у образложењу оспореног решења дати релевантни прописи и разлози којима се руководио тужени орган приликом доношења оспореног решења. Поред тога, тужилац уз поднету тужбу и уз поднеске у управном поступку, није доставио писане доказе којима би довео у сумњу правилност чињеничног стања утврђеног од стране пореских органа. Не могу се приватитити као основани наводи о погрешно утврђеном чињеничном стању, тј. пореској основици, јер је у поступку теренске контроле неправилност утврђена за контролисане рачуне и у односу на ове је утврђена правилна пореска основица, а накнадно поднету документацију тужиоца, за коју тужилац сматра да је довољна и ваљана, првостепени орган је ценио оценом тужиочевих примедби као неоснованих и тужени оценом навода жалбе као неоснованих, како је то напред изнето. Такође се не могу прихватити као основани ни наводи тужбе о обавези сачињавања допуне записника по примедбама на записник, јер таква обавеза постоји по члану 128. став. 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, само уколико се овима мења утврђено чињенично стање, а за тужиочеве доказе је оценио да не мењају утврђено чињенично стање.

Сагласно свему напред наведеном, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о

управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 26.10.2018. године, 25 У. 9770/16

**Записничар
Љубо Ергић,с.р.**

**Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/АЈ